

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้เล่น

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสาเหตุ ปัจจัยเสี่ยงของการบาดเจ็บ และการป้องกันการบาดเจ็บ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับ การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย และการรักษาการบาดเจ็บ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะอาการของการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย

ผลการวิเคราะห์

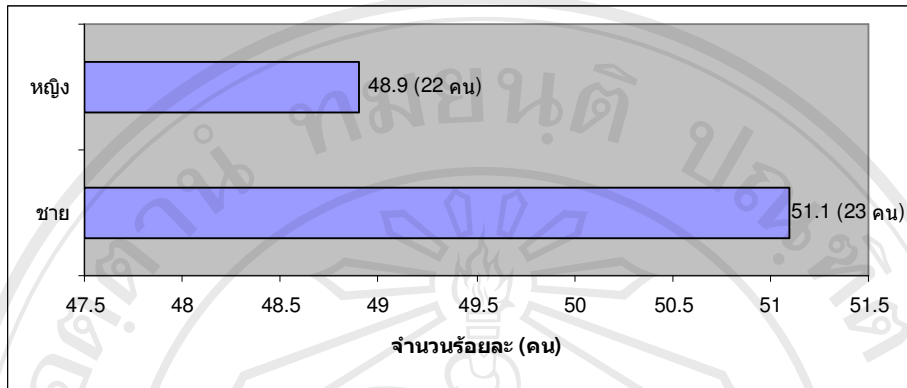
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้เล่น

จากข้อมูลทั่วไปของนักกีฬาว่ายน้ำนักทีมชาติไทย ซึ่งมีข้อมูลทางด้าน เพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง รุ่นในการชก ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาว่ายน้ำนักทีมชาติไทย จำนวนครั้งของการแข่งขันระดับชาติ สถิติทำสแนทซ์ที่เคยทำได้ดีที่สุด สถิติทำคลีนแอนเจอร์กที่เคยทำได้ดีที่สุด ทำขน้ำหนักที่ถนัดที่สุด สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้(ตารางที่ 1 และแผนภูมิที่ 1 – แผนภูมิที่ 2)

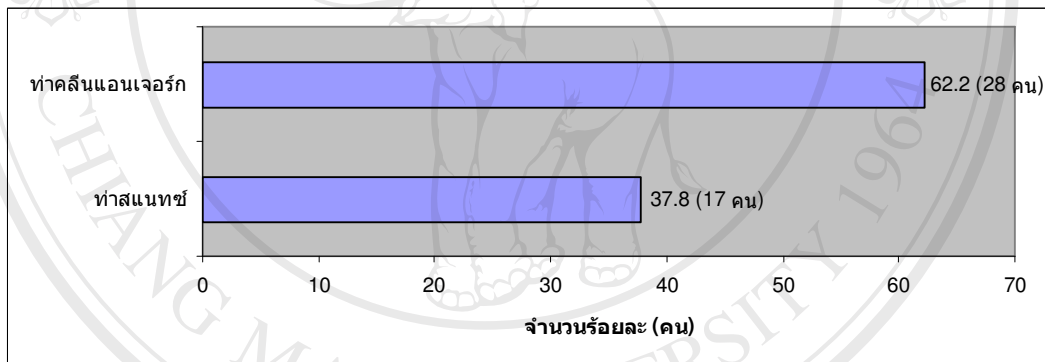
ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของข้อมูลทั่วไป

	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่านิยม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อายุ (ปี)	27	14	16	18.78	3.59
น้ำหนัก (กิโลกรัม)	107	46	48	67.82	15.52
ส่วนสูง (เซนติเมตร)	180	147	165	161.06	9.003
รุ่นในการชก (กิโลกรัม)	69	44	69	68.18	15.92
ประสบการณ์ในการชกน้ำหนักรุ่น (ปี)	13.09	1.02	10	5.22	3.14
ระยะเวลาในการติดทีมชาติ (ปี)	12.09	0	1	1.87	3.07
จำนวนครั้งของการแข่งขันระดับชาติ (ครั้ง)	20	0	0	3.27	5.28
สถิติทำสแนทซ์ที่เคยทำได้ดีที่สุด (กิโลกรัม)	152.5	57	100	101.47	22.1
สถิติทำคลีนแอนเจอร์กที่เคยทำได้ดีที่สุด (กิโลกรัม)	190	72	75	127.7	26.78

แผนภูมิที่ 1 จำนวนร้อยละของเพศ

แผนภูมิที่ 2 จำนวนร้อยละของท่ายกน้ำหนักที่ถนัด

ข้อมูลทั่วไปพบว่า

1. จากค่าเฉลี่ยของอายุนักกีฬาจะมีอายุอยู่ที่ 18.78 ปี ค่าเฉลี่ยของน้ำหนัก 67-82 กิโลกรัม ค่าเฉลี่ยของส่วนสูง 161.06 เซนติเมตร ค่าเฉลี่ยของประสบการณ์ในการยกน้ำหนัก 5.22 ปี ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการติดทีมชาติ 1.87 ปี ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของการแข่งขันในระดับชาติ 3.27 ปี ค่าเฉลี่ยของสถิติท่าสแนทช์ที่เคยทำได้ดีที่สุด 101.47 กิโลกรัม ค่าเฉลี่ยสถิติท่าคลีนแอนด์เจอร์กที่เคยทำได้ดีที่สุด 127.7 กิโลกรัม

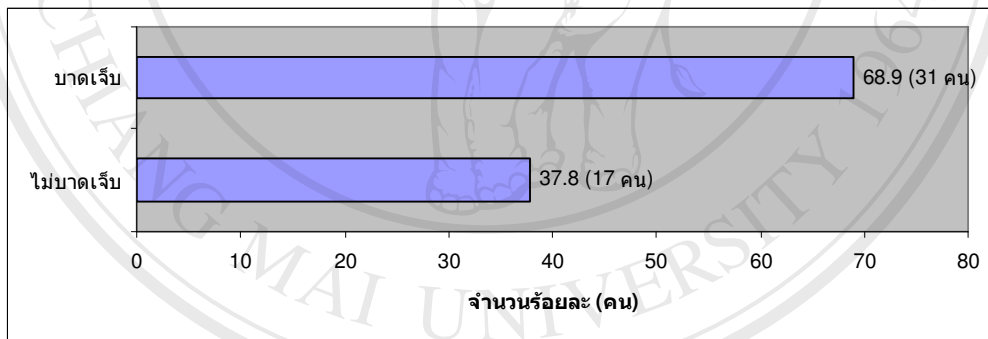
2. จากการสำรวจข้อมูลพบว่าในนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายร้อยละ 51.1 เพศหญิง ร้อยละ 48.9

3. จำนวนร้อยละของท่ายกน้ำหนักที่นักกีฬานักกีฬาถนัดท่าสแนทช์ร้อยละ 37.8 ท่าคลีนแอนด์เจอร์ก ร้อยละ 62.2

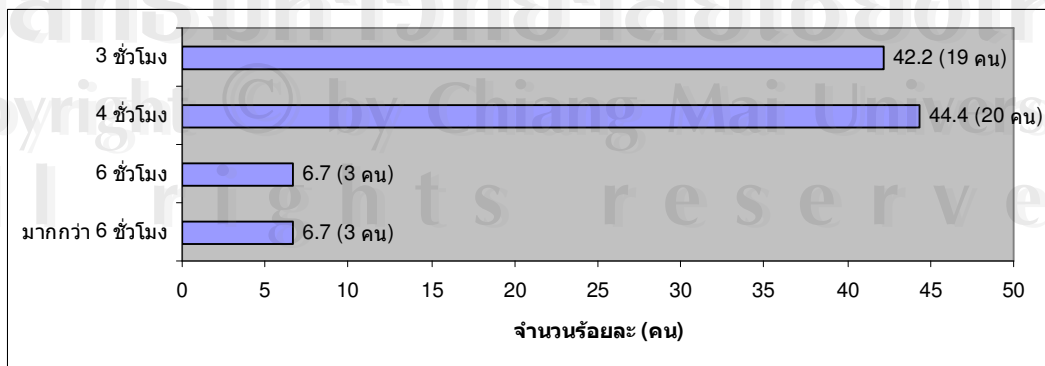
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสาเหตุ ปัจจัยเสี่ยงของการบาดเจ็บ และการป้องกันการบาดเจ็บ

จากข้อมูลทางด้านอุบัติการณ์ การบาดเจ็บของนักกีฬาว่ายน้ำนักทีมชาติไทยมีข้อมูลทางด้านสาเหตุ ปัจจัยเสี่ยงและการป้องกันการบาดเจ็บ ซึ่งมีข้อมูลทางด้านจำนวนร้อยละของนักกีฬาที่บาดเจ็บจากการเล่นกีฬาน้ำหนัก การฝึกซ้อมเฉลี่ยจำนวนกี่ชั่วโมงต่อวัน การอบอุ่นร่างกาย การคลายอุ่น กิจกรรมที่ทำหลังฝึกซ้อม ความเหมาะสมของโปรแกรมการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน 1 เดือน การออกกำลังกายชนิดอื่นๆ ร่วมด้วยหรือไม่ เล่นกีฬาอื่นมาก่อนกีฬาน้ำหนักหรือไม่ ความคิดเห็นของนักกีฬาของปัจจัยเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ มีการป้องกันการบาดเจ็บส่วนใดของร่างกาย อุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันการบาดเจ็บ จำนวนร้อยละของสาเหตุและปัจจัยเสี่ยงของการบาดเจ็บในนักกีฬาน้ำหนักด้านร่างกาย ด้านการฝึกซ้อม ด้านสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์การฝึกซ้อม วิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้ (แผนภูมิที่ 3 – แผนภูมิที่ 20)

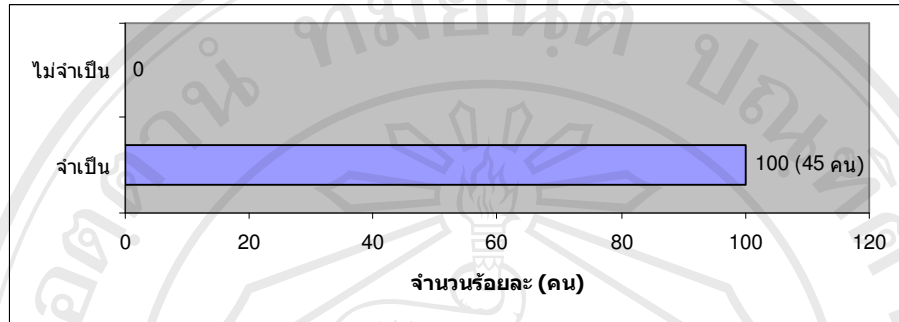
แผนภูมิที่ 3 จำนวนร้อยละของนักกีฬาที่บาดเจ็บจากการเล่นกีฬาน้ำหนัก

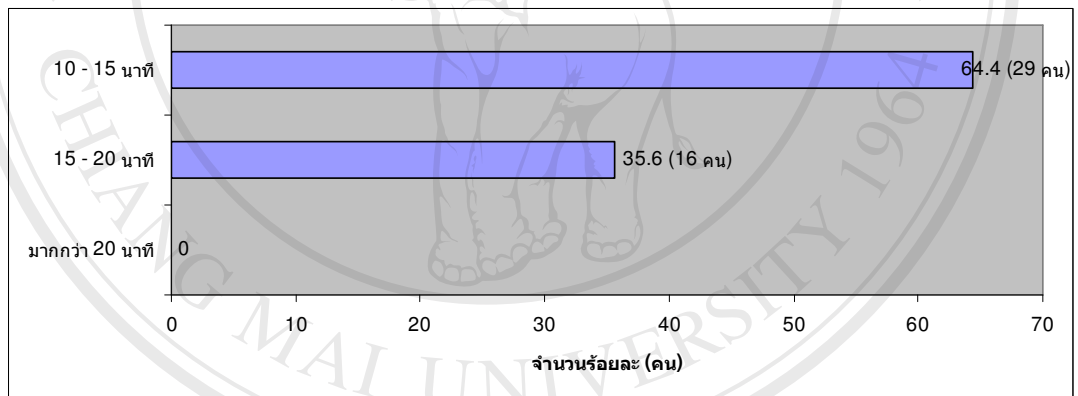
แผนภูมิที่ 4 จำนวนร้อยละของการฝึกซ้อมเฉลี่ยที่ชั่วโมงต่อ 1 วัน (รวมทั้งเช้าและเย็น)

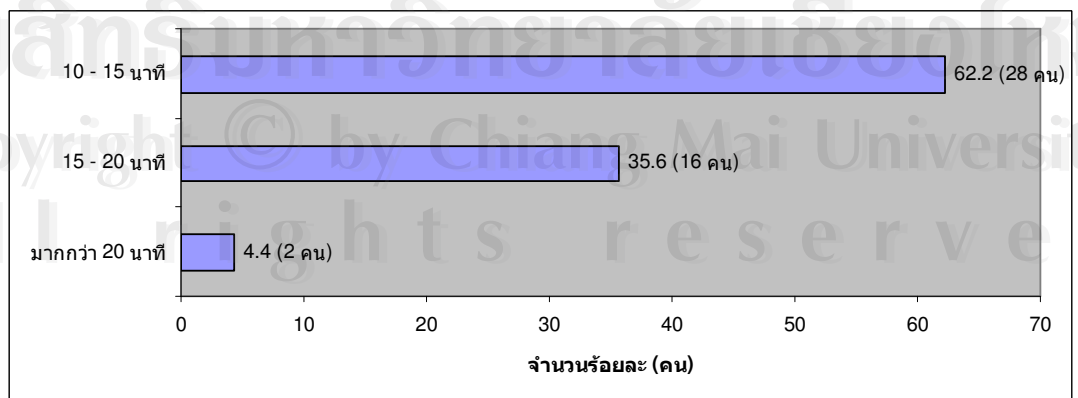
แผนภูมิที่ 5 จำนวนร้อยละของนักกีฬาที่พ่ายแพ้ที่นักกีฬาคิดว่าการอบอุ่นร่างกายก่อนการฝึกซ้อมและการคลายอุ่นร่างกายหลังการฝึกซ้อมมีความจำเป็นหรือไม่

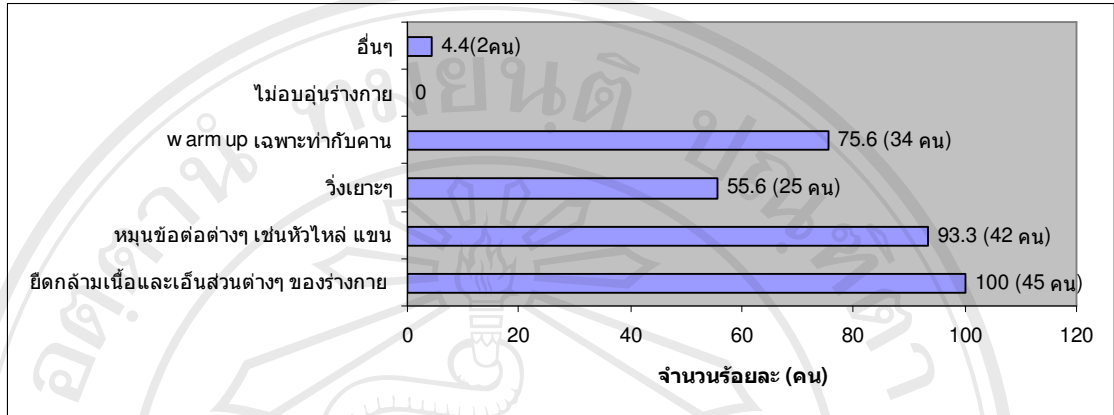
แผนภูมิที่ 6 จำนวนร้อยละของเวลาในการอบอุ่นร่างกาย

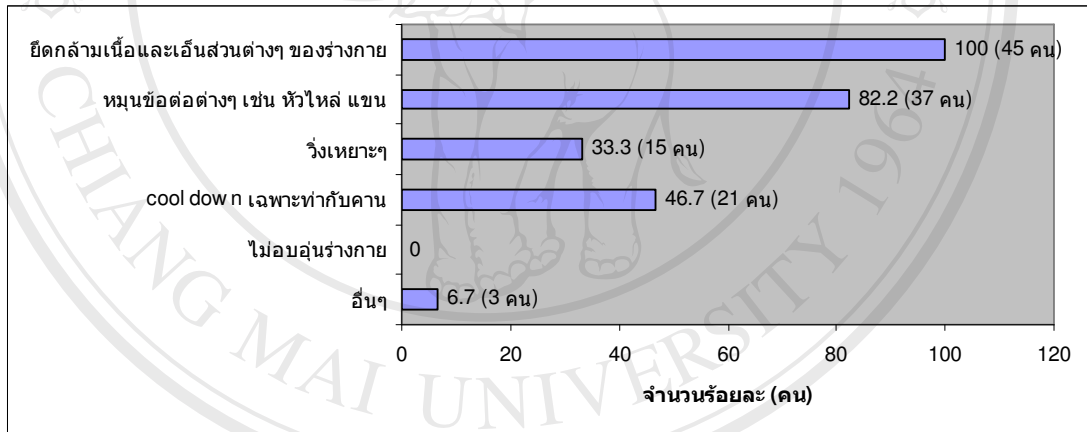
แผนภูมิที่ 7 จำนวนร้อยละของเวลาในการคลายอุ่นร่างกาย

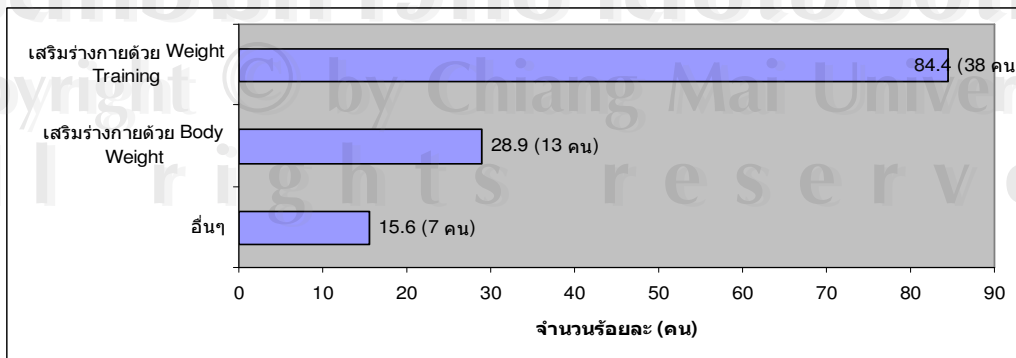
แผนภูมิที่ 8 จำนวนร้อยละของการอบอุ่นร่างกายด้วยกิจกรรมต่างๆ

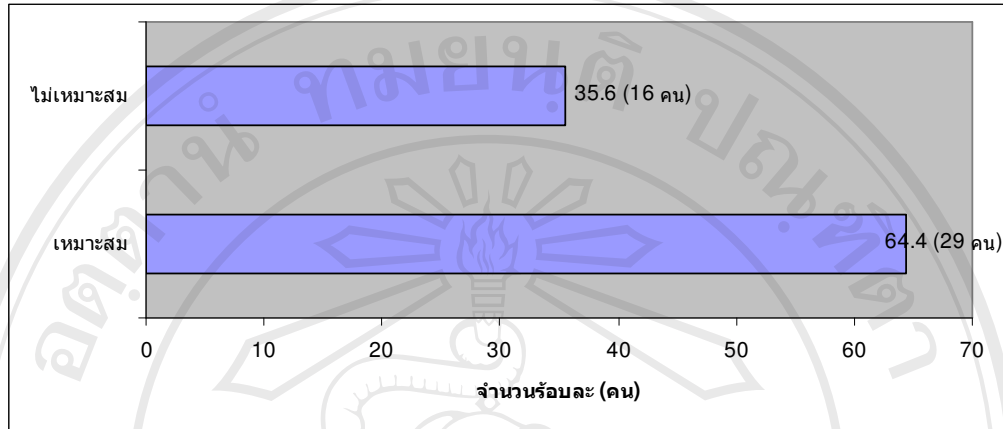
แผนภูมิที่ 9 จำนวนร้อยละของการคลายอุ่นร่างกายด้วยกิจกรรมต่างๆ

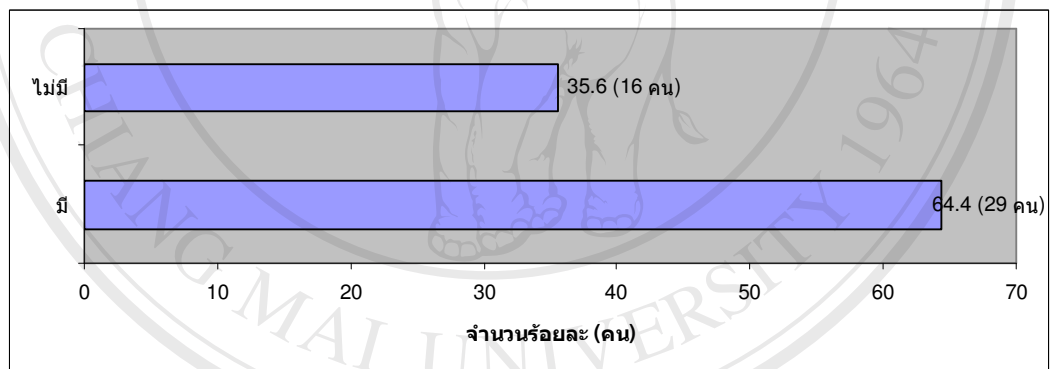
แผนภูมิที่ 10 จำนวนร้อยละของหลังการฝึกซ้อมเสร็จนักกีฬาได้ทำกิจกรรมใดบ้าง

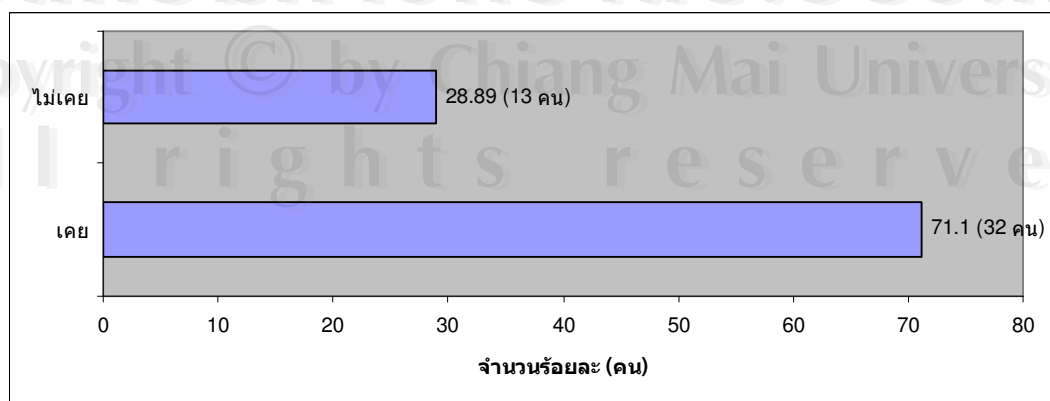
แผนภูมิที่ 11 จำนวนร้อยละกับความคิดที่ว่าโปรแกรมการฝึกก่อนการแข่งขัน 1 เดือนเหมาะสมกับท่านหรือไม่

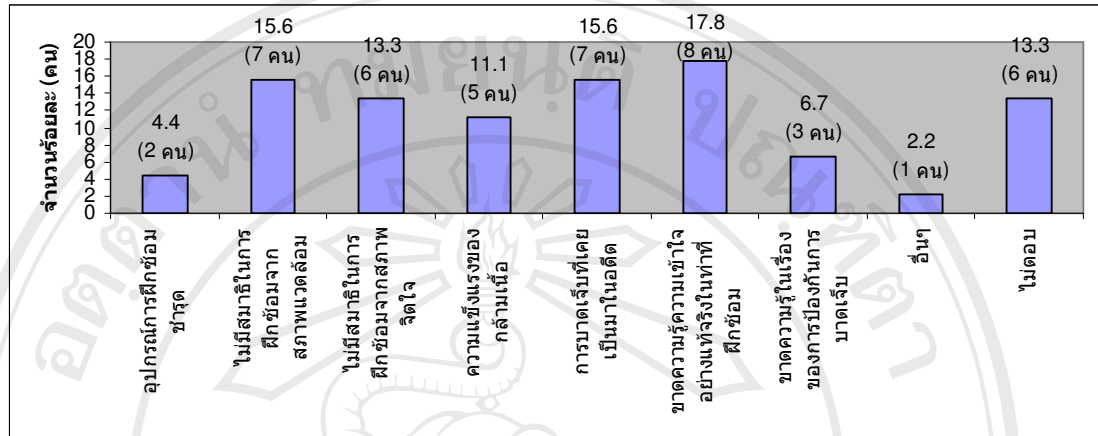
แผนภูมิที่ 12 จำนวนร้อยละของนักกีฬาเยาวชนที่เห็นว่าการออกกำลังกายชนิดอื่นหรือไม่

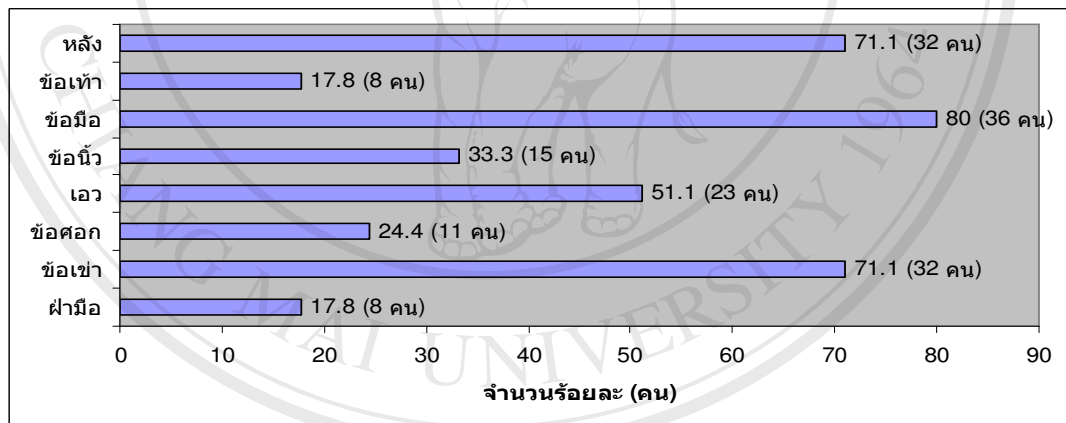
แผนภูมิที่ 13 จำนวนร้อยละของนักกีฬาเยาวชนที่เคยมีการเล่นกีฬารชนิดอื่นมาก่อนเล่นยกน้ำหนัก

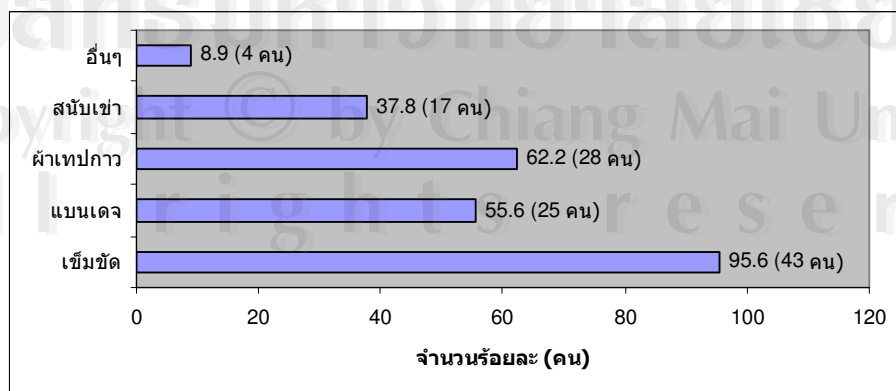
แผนภูมิที่ 14 จำนวนร้อยละของความคิดที่ว่าปัจจัยใดเสี่ยงต่อการบาดเจ็บของนักกีฬาหน้าหนักที่สุด

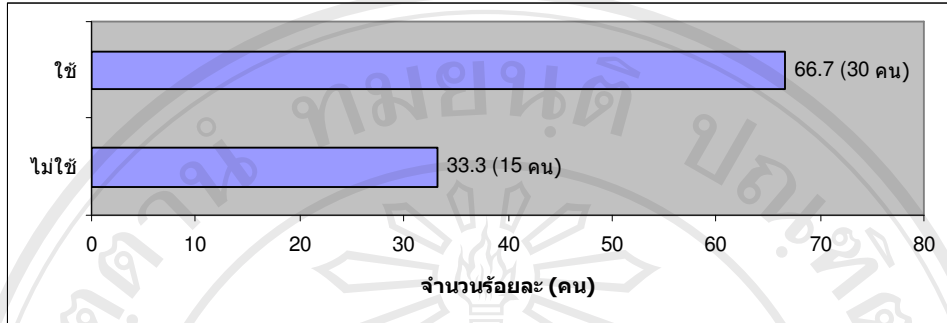
แผนภูมิที่ 15 จำนวนร้อยละของการป้องกันการบาดเจ็บส่วนใดของร่างกายบ้าง

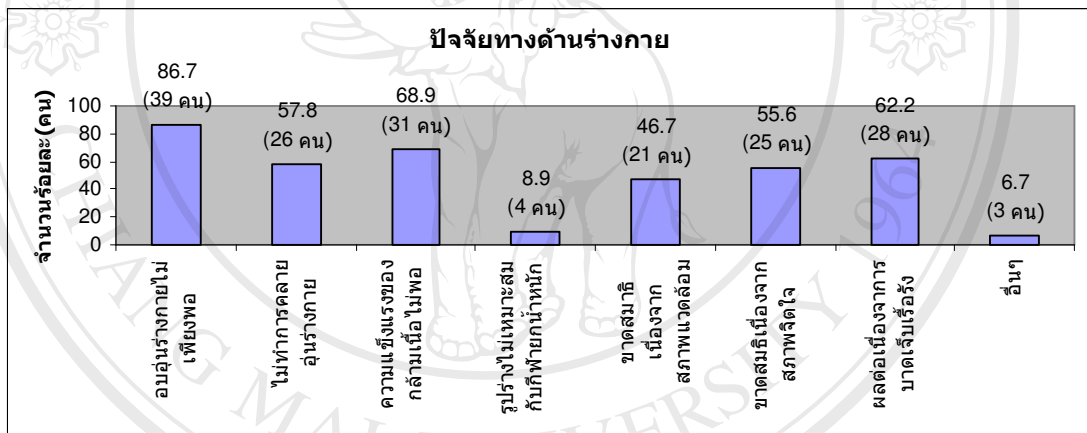
แผนภูมิที่ 16 จำนวนร้อยละของอุปกรณ์ที่นักกีฬาใช้ป้องกันการบาดเจ็บ

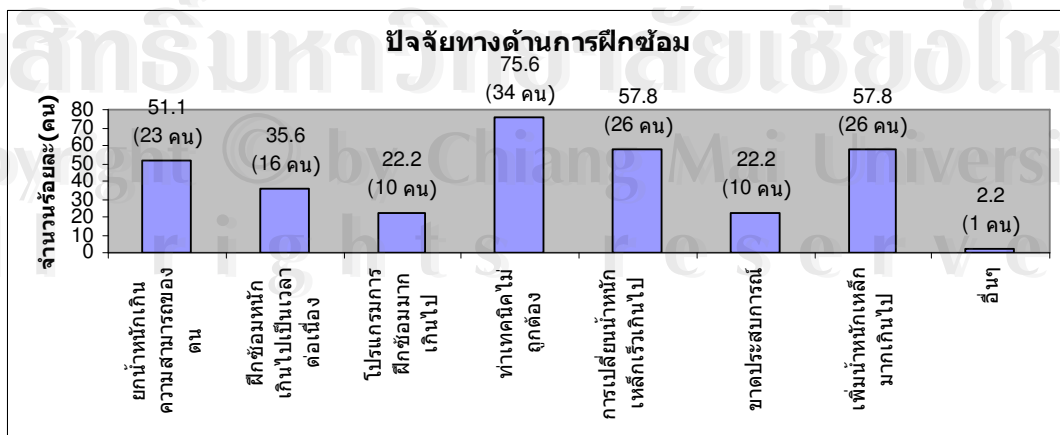
แผนภูมิที่ 17 จำนวนร้อยละของระหว่างการฝึกซ้อมนักกีฬาใช้นวดกล้ามเนื้อหรือไม่

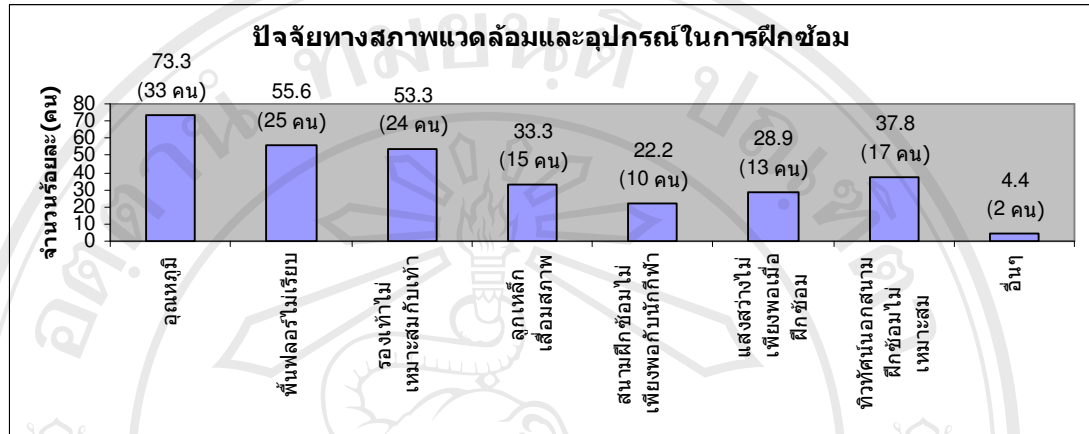
แผนภูมิที่ 18 จำนวนร้อยละของสาเหตุและปัจจัยเสี่ยงในการบาดเจ็บในกีฬายกน้ำหนัก (ปัจจัยทางด้านร่างกาย)

แผนภูมิที่ 19 จำนวนร้อยละของสาเหตุและปัจจัยเสี่ยงในการบาดเจ็บในกีฬายกน้ำหนัก (ปัจจัยทางการฝึกซ้อม)

แผนภูมิที่ 20 จำนวนร้อยละของสาเหตุและปัจจัยเสี่ยงในการบาดเจ็บในกีฬายกน้ำหนัก
(ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์การฝึกซ้อม)

สาเหตุและปัจจัยเสี่ยงของการบาดเจ็บและการป้องกันการบาดเจ็บ พบว่า

1. จำนวนร้อยละของนักกีฬาที่บาดเจ็บจากการเล่นกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย บาดเจ็บร้อยละ 68.9 ไม่บาดเจ็บร้อยละ 37.8
2. จำนวนร้อยละของการฝึกซ้อมเฉลี่ย 4 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 44.4 ฝึกซ้อมเฉลี่ย 3 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 42.2 ฝึกซ้อมเฉลี่ย 6 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 6.7
3. จำนวนร้อยละของนักกีฬายกน้ำหนักกับความคิดที่ว่า การอบอุ่นร่างกายก่อนการฝึกซ้อมและการคลายอุ่นร่างกายหลังการฝึกซ้อมมีความจำเป็นร้อยละ 100
4. จำนวนร้อยละของเวลาในการอบอุ่นร่างกายนักกีฬาใช้เวลา 10-15 นาที ร้อยละ 64.4 ใช้เวลา 15-20 นาที ร้อยละ 35.6 ใช้เวลามากกว่า 20 นาทีร้อยละ 0
5. จำนวนร้อยละของเวลาในการคลายอุ่นร่างกาย นักกีฬาใช้เวลา 10-15 นาที ร้อยละ 62.2 ใช้เวลา 15-20 นาที ร้อยละ 35.6 ใช้เวลามากกว่า 20 นาที ร้อยละ 4.4
6. จำนวนร้อยละของการอบอุ่นร่างกายด้วยกิจกรรมต่างๆ การยืดหยุ่นกล้ามเนื้อและเอ็นในส่วนต่างๆ ของร่างกายร้อยละ 100 หมุนข้อต่อต่างๆ เช่นหัวไหล่ แขน ร้อยละ 93.3 warm up เฉพาะท่ากับคานร้อยละ 75.6 วิ่งเหยาะๆ ร้อยละ 55.6 อื่นๆ ร้อยละ 4.4
7. จำนวนร้อยละของการคลายอุ่นร่างกายด้วยกิจกรรมต่างๆ การยืดหยุ่นกล้ามเนื้อและเอ็นในส่วนต่างๆ ของร่างกายร้อยละ 100 หมุนข้อต่อต่างๆ เช่นหัวไหล่ แขน ร้อยละ 82.2 cool down เฉพาะท่ากับคานร้อยละ 46.7 วิ่งเหยาะๆ ร้อยละ 33.3 อื่นๆ ร้อยละ 6.7

8. จำนวนร้อยละหลังการฝึกซ้อมเสร็จนักกีฬาได้เสริมร่างกายด้วย Weight Training ร้อยละ 84.4 เสริมร่างกายด้วย Body Weight ร้อยละ 28.9 และกิจกรรมอื่นๆ ร้อยละ 15.6

9. จำนวนร้อยละกับความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับโปรแกรมการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน 1 เดือน เหมาะสมกับนักกีฬาร้อยละ 64.4 ไม่เหมาะสมร้อยละ 35.6

10. จำนวนร้อยละของนักกีฬาที่มีการออกกำลังกายชนิดอื่นๆ ร้อยละ 64.4 ไม่ออกกำลังกายด้วยกีฬาชนิดอื่นร้อยละ 35.6

11. จำนวนร้อยละของนักกีฬาที่เคยมีการเล่นกีฬาชนิดอื่นมาก่อนการเล่นกีฬาน้ำหนัก ร้อยละ 71.1 ไม่เคยร้อยละ 26.7

12. จำนวนร้อยละกับความคิดเห็นของนักกีฬาที่ว่าปัจจัยเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากการขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงในท่าที่ฝึกซ้อมร้อยละ 17.8 จากการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นในอดีตร้อยละ 15.6 ไม่มีสมาธิในการฝึกซ้อมจากสภาพจิตใจร้อยละ 13.3 จากความแข็งแรงของกล้ามเนื้อไม่เพียงพอร้อยละ 11.1 ขาดความรู้ในเรื่องของการป้องกันการบาดเจ็บร้อยละ 6.1 อุปกรณ์ฝึกซ้อมชำรุดร้อยละ 4.4 และจากปัจจัยอื่นๆ ร้อยละ 2.2

13. จำนวนร้อยละของการป้องกันการบาดเจ็บของข้อมือร้อยละ 80 ข้อเข่าและหลังส่วนบนร้อยละ 71.1 หลังส่วนล่าง(เอว)ร้อยละ 51.1 ข้อนิ้วมือร้อยละ 33.3 ข้อศอกร้อยละ 24.4 ข้อเท้าและฝ่ามือร้อยละ 17.8

14. จำนวนร้อยละของอุปกรณ์ที่นักกีฬาใช้ป้องกันการบาดเจ็บ คือ เข็มขัดร้อยละ 95.6 ผ้าเทปกาวร้อยละ 62.2 แบนเดจร้อยละ 55.6 สนับเข่าร้อยละ 37.8 และอุปกรณ์อื่นๆ ร้อยละ 8.9

15. จำนวนร้อยละระหว่างการฝึกซ้อมนักกีฬาใช้ยานวดกล้ามเนื้อร้อยละ 66.7 ไม่ใช้ร้อยละ 33.3

16. จำนวนร้อยละของสาเหตุและปัจจัยเสี่ยงในการบาดเจ็บด้านร่างกาย คือ อบอุ่นร่างกายไม่เพียงพอร้อยละ 86.7 ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อไม่เพียงพอร้อยละ 68.9 ผลต่อเนื่องจากการบาดเจ็บเรื้อรังร้อยละ 62.2 ไม่ทำการคลายอุ่นร่างกายหลังการฝึกซ้อมร้อยละ 57.8 ขาดสมาธิในการฝึกซ้อมเนื่องจาก สภาพจิตใจร้อยละ 55.6 ขาดสมาธิในการฝึกซ้อมเนื่องจากสภาพแวดล้อมร้อยละ 46.7 รูปร่างของนักกีฬาไม่เหมาะสมกับกีฬาน้ำหนักร้อยละ 8.9 สาเหตุและปัจจัยอื่นๆ ร้อยละ 6.7

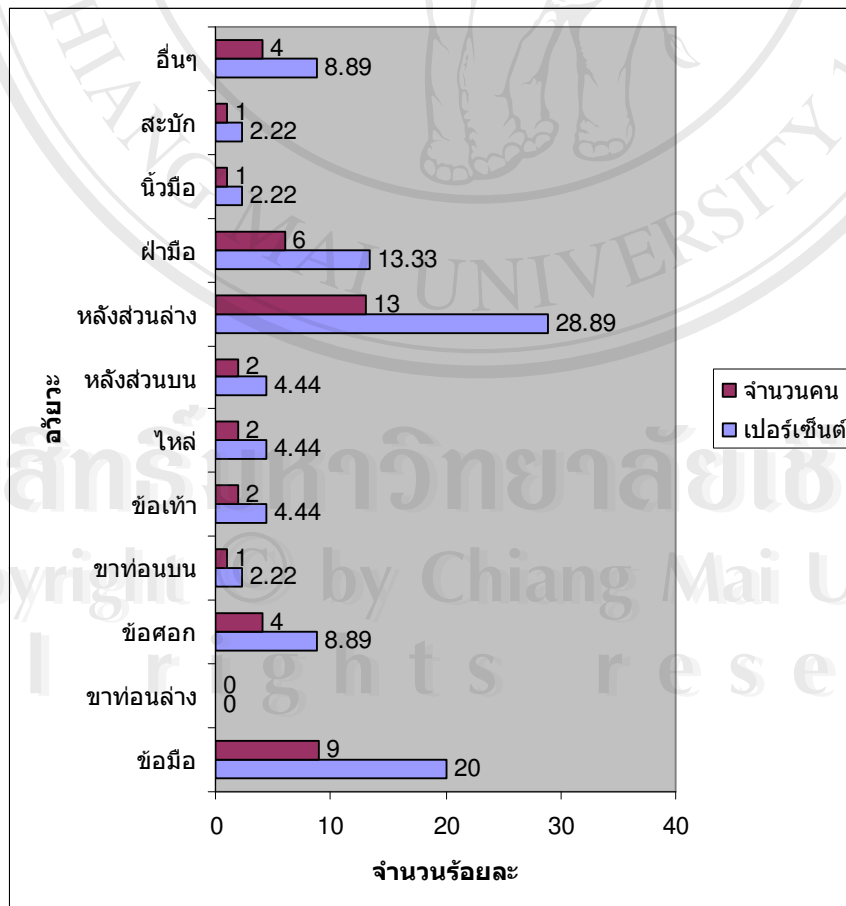
17. จำนวนร้อยละของสาเหตุและปัจจัยเสี่ยงในการบาดเจ็บด้านการฝึกซ้อม คือ ท่าเทคนิคที่ไม่ถูกต้องในการยกที่ไม่ถูกต้องร้อยละ 75.6 การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักเหล็กเร็วเกินไปและเพิ่มน้ำหนักเหล็กมากเกินไปร้อยละ 57.8 การยกน้ำหนักเกินความสามารถของตนเองร้อยละ 51.1 ฝึกซ้อมหนักเกินไปและขาดประสพการณ์ร้อยละ 22.2 สาเหตุและปัจจัยเสี่ยงอื่นๆ ร้อยละ 2.2

18. จำนวนร้อยละของสาเหตุและปัจจัยเสี่ยงในการบาดเจ็บในนักกีฬาภยหน้าหนักด้านสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านอุณหภูมิร้อยละ 73.3 พื้นฟลอร์ไม้เรียบร้อยละ 55.6 รองเท้าไม่เหมาะสมกับเท้าร้อยละ 53.3 ทิวทัศน์นอกสนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสมร้อยละ 28.9 สนามฝึกซ้อมไม่เพียงพอกับนักกีฬาร้อยละ 22.2 สาเหตุและปัจจัยอื่นๆ ร้อยละ 4.4

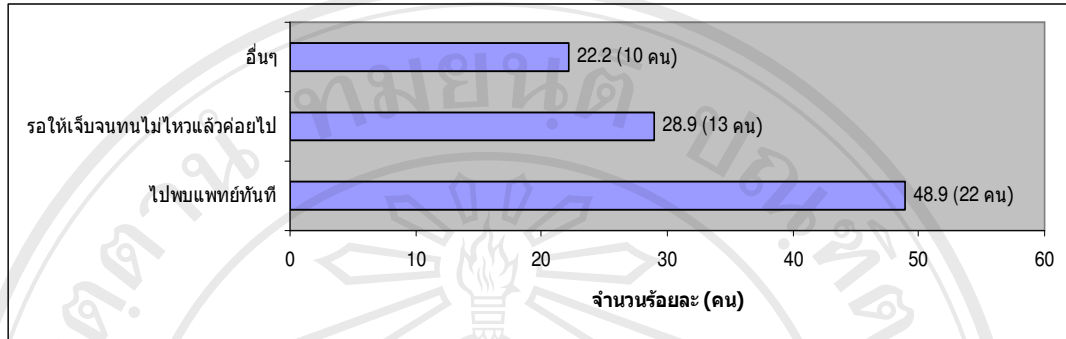
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกายและการรักษาการบาดเจ็บ

จากข้อมูลทางด้านอุบัติการณ์การบาดเจ็บของนักกีฬาภยหน้าหนักทีมชาติไทย จากการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย จำนวนร้อยละของอวัยวะที่เริ่มบาดเจ็บครั้งแรกเมื่อเริ่มเล่นกีฬาภยหน้าหนัก จำนวนร้อยละของการรู้สึกถึงการบาดเจ็บในช่วงของการยกน้ำหนัก จำนวนร้อยละเมื่อเกิดการบาดเจ็บแล้ว ไปพบแพทย์ทันที จำนวนร้อยละของการรักษาการบาดเจ็บของนักกีฬาส่วนมากจะรักษากับใคร (แผนภูมิที่ 21 – แผนภูมิที่ 25)

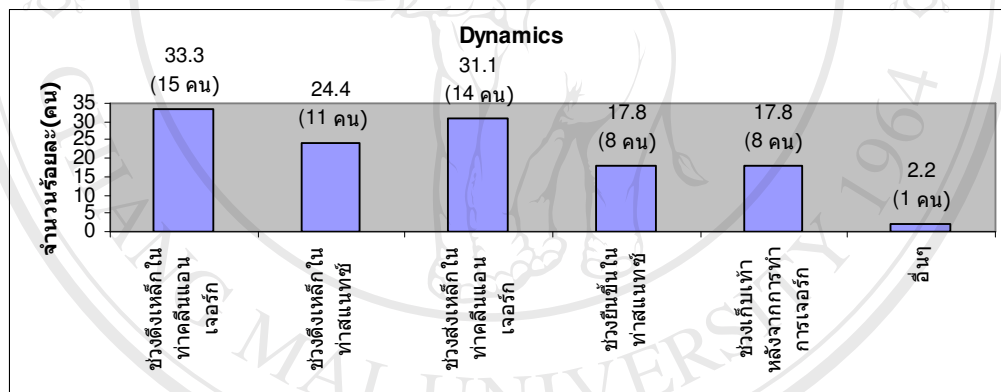
แผนภูมิที่ 21 จำนวนร้อยละของอวัยวะที่เริ่มการบาดเจ็บครั้งแรกเมื่อเริ่มเล่นกีฬาภยหน้าหนัก

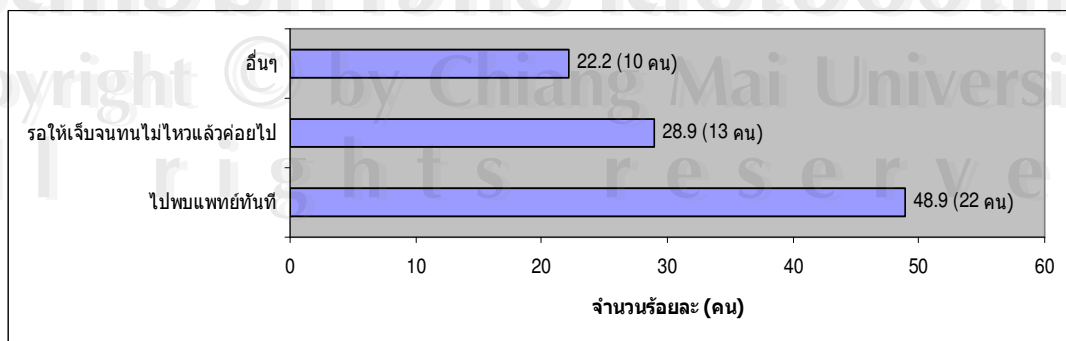
แผนภูมิที่ 22 จำนวนร้อยละของการรู้สึกถึงการบาดเจ็บในช่วงใดของการยกน้ำหนัก (Statics)

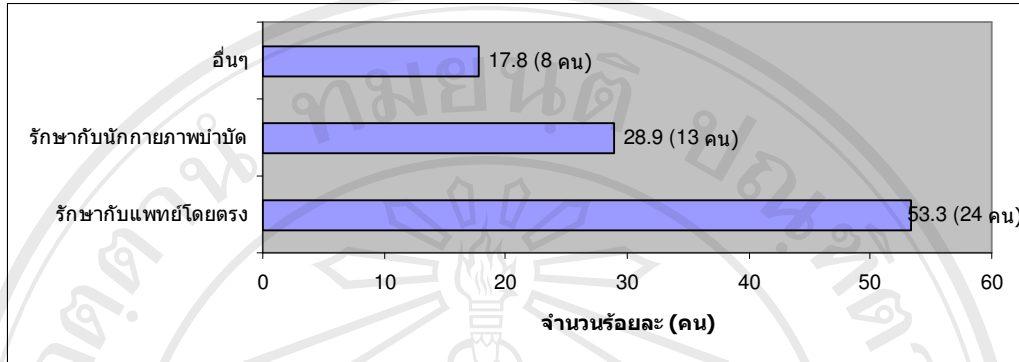
แผนภูมิที่ 23 จำนวนร้อยละของการรู้สึกถึงการบาดเจ็บในช่วงใดของการยกน้ำหนัก (Dynamics)

แผนภูมิที่ 24 จำนวนร้อยละของเมื่อเกิดบาดเจ็บท่านไปพบแพทย์ทันทีหรือไม่

แผนภูมิที่ 25 จำนวนร้อยละของการรักษาส่วนอาการบาดเจ็บของนักกีฬาส่วนมากจะรักษากับใคร

การบาดเจ็บของอวัยวะที่เริ่มการบาดเจ็บครั้งแรกเมื่อเริ่มเล่นกีฬาน้ำหนัก

1. จำนวนร้อยละของอวัยวะที่บาดเจ็บครั้งแรกเมื่อเริ่มเล่นกีฬาน้ำหนัก คือ หลังส่วนล่าง พบ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 28.89 รองลงมา คือ ข้อมือ พบ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และฝ่ามือ พบ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

2. จำนวนร้อยละของความรู้สึกถึงการบาดเจ็บในช่วง Statics ขณะนั่งรับเหล็กในท่าสแนทซ์ ร้อยละ 57.8 ช่วงคาดเหล็กอยู่บนไหล่ในท่าคลีนแอนด์เจอร์ก ร้อยละ 24.4 อื่นๆ ร้อยละ 22.2 ขณะตึง 3 วินาทีในท่าคลีนแอนด์เจอร์ก และตึง 3 วินาทีในท่าสแนทซ์ ร้อยละ 11.1

3. จำนวนร้อยละของการรู้สึกถึงการบาดเจ็บในช่วง Dynamics ในช่วงตึงเหล็กในท่าคลีนแอนด์เจอร์ก ร้อยละ 33.3 ช่วงส่งเหล็กในท่าคลีนแอนด์เจอร์ก ร้อยละ 31.1 ช่วงตึงเหล็กในท่าสแนทซ์ ร้อยละ 24.4 ในช่วงย่นขึ้นในท่าสแนทซ์และช่วงเก็บเท้าหลังจากท่าเจอร์ก ร้อยละ 17.8 อื่นๆ ร้อยละ 2.2

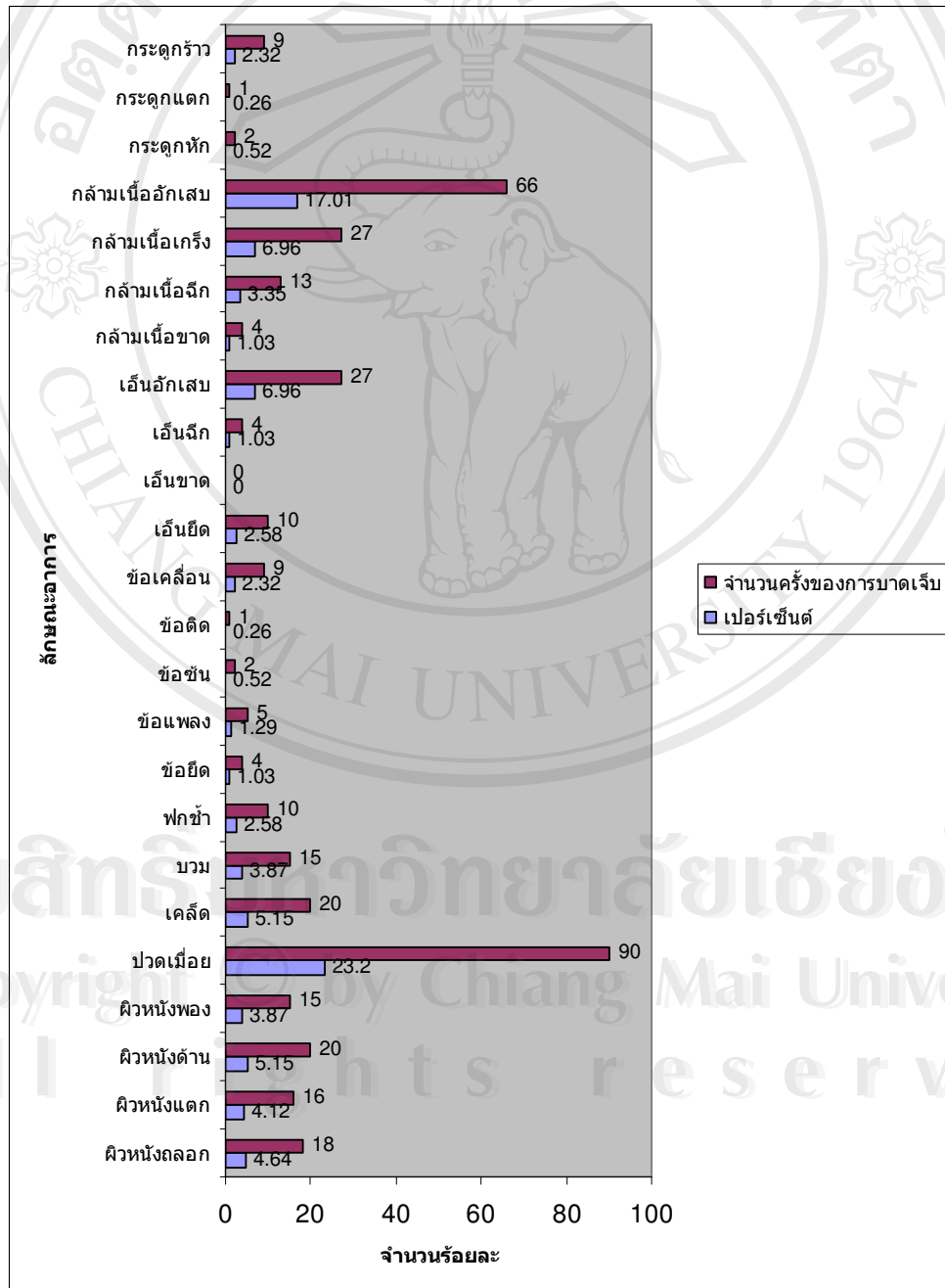
4. จำนวนร้อยละเมื่อเกิดการบาดเจ็บนักกีฬาไปพบแพทย์ทันทีร้อยละ 48.9 รอให้เจ็บจนทนไม่ไหวแล้วค่อยไปพบแพทย์ร้อยละ 28.9 และอื่นๆ ร้อยละ 22.2

5. จำนวนร้อยละของการรักษาอาการบาดเจ็บส่วนมากจะรักษากับแพทย์โดยตรง ร้อยละ 53.3 รักษาด้วยนักกายภาพบำบัดร้อยละ 28.9 รักษาด้วยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 17.8

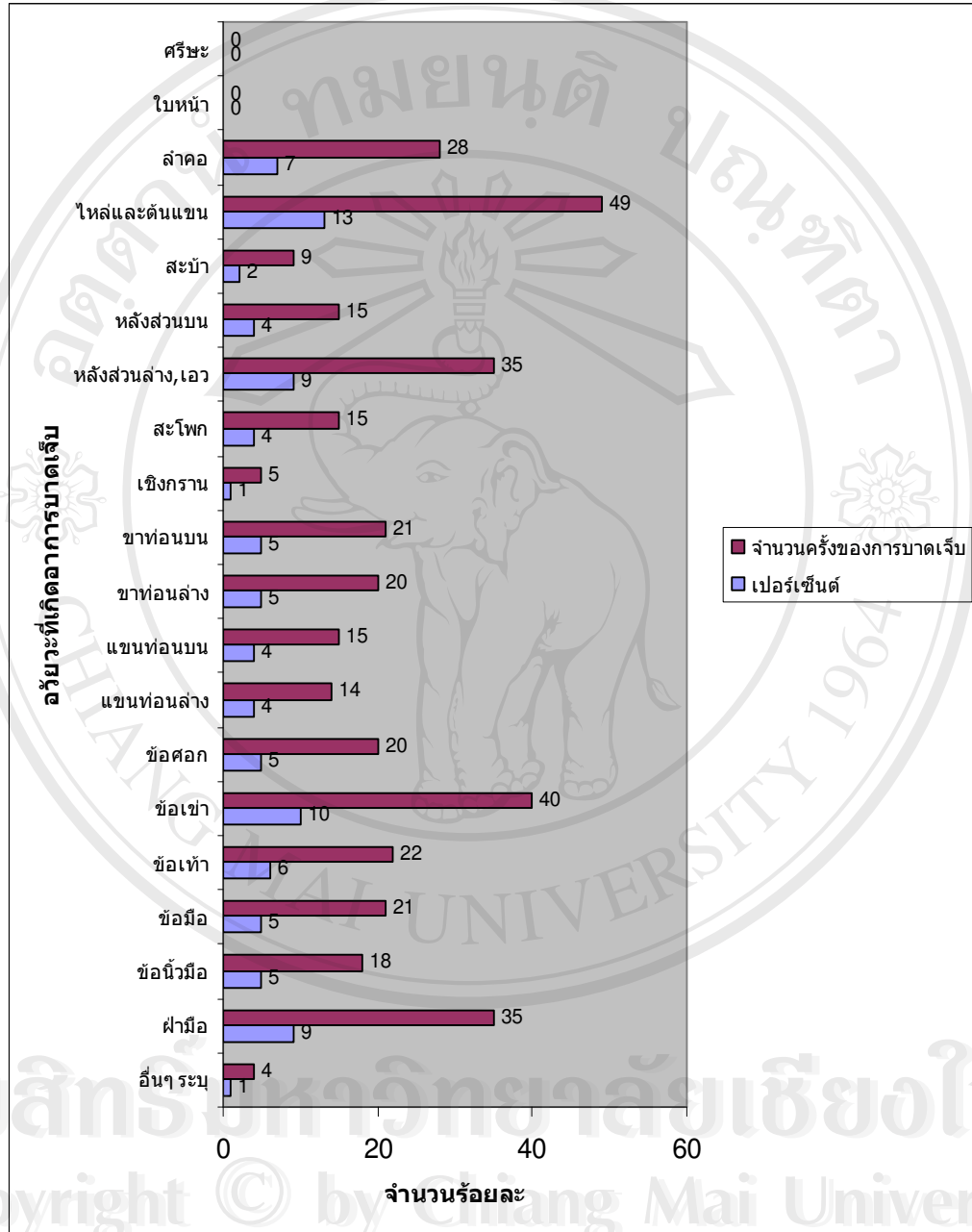
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะอาการของการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย

จากข้อมูลด้านอุบัติการณ์การบาดเจ็บของนักกีฬาว่ายน้ำนักทีมชาติไทย พบว่าลักษณะอาการของการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกายสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้ (แผนภูมิที่ 26 – แผนภูมิที่ 27)

แผนภูมิที่ 26 ลักษณะอาการของการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย

แผนภูมิที่ 27 ภาวะที่เกิดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาหน้าหนัก

ลักษณะอาการของการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย พบว่า

1. นักกีฬาพยางน้ำนักทีมชาติไทย มีลักษณะอาการของการบาดเจ็บ คือ ปวดเมื่อย มากที่สุด ร้อยละ 23.20 รองลงมาคือ ลักษณะอาการกล้ามเนื้ออักเสบ ร้อยละ 17.01 ลักษณะอาการกล้ามเนื้อเกร็ง และลักษณะอาการเอ็นอักเสบ เคล็ด ผิวหนังด้าน ร้อยละ 5.15 ผิวหนังถลอก ร้อยละ 4.64 ผิวหนังแตก ร้อยละ 4.12 บวม ผิวหนังพอง ร้อยละ 3.87 กล้ามเนื้อฉีก ร้อยละ 3.35 ฟกช้ำ เอ็นยึด ร้อยละ 2.58 กระดูกร้าว ข้อเคลื่อน ร้อยละ 2.32 ข้อแพลง ร้อยละ 1.29 เอ็นฉีก กล้ามเนื้อขาด ข้อยึด ร้อยละ 1.03 กระดูกหัก ข้อช้ำ ร้อยละ 0.52 กระดูกแตก ข้อติด ร้อยละ 0.26

2. อวัยวะที่เกิดการบาดเจ็บของนักกีฬาพยางน้ำนักทีมชาติไทย พบมากที่สุด คือ ไหล่และต้นแขน ร้อยละ 12.69 รองลงมาคือ ข้อเท้า ร้อยละ 10.36 หลังส่วนล่างหรือเอวและฝ่ามือ ร้อยละ 9.07 ลำคอ ร้อยละ 7.25 เท้า ร้อยละ 5.70 ขาท่อนบน ข้อมือ ร้อยละ 5.44 ขาท่อนล่าง ข้อศอก ร้อยละ 5.18 ข้อนิ้วมือ ร้อยละ 4.66 หลังส่วนบน สะโพก แขนท่อนบน ร้อยละ 3.89 แขนท่อนล่าง ร้อยละ 3.63 สะบ้า ร้อยละ 2.33 เขิงกราน ร้อยละ 1.30 และอื่นๆ ร้อยละ 1.04